Thời cụ Ngô Đình Diệm làm tổng thống tôi có đi lính Địa Phương Quân, rồi được bầu làm xã trưởng một xã của làng Mé Láng quận Ba Động tỉnh Trà Vinh. Vùng thường đụng độ chết sống với tụi du kích địa phương để bảo vệ dân làng trong tám năm. Cũng có nhiều ân oán thù hận giang hồ, tôi có được hai người con trai sau cũng đi lính Địa Phương Quân, chưa lập gia đình cũng ở Mé Láng.

Ngày đầu tháng giêng ta năm 1962, một tiểu đoàn viêt cộng chánh quy từ miền Bắc xâm nhập bằng ghe máy đổ bộ lên làng Mé Láng trong một đêm mưa gió bão bùng. Làng báo cáo lên quận rồi quận lên tỉnh, sáng ngày sau cuộc hành quân từ tỉnh đổ quân xuống một tiểu đoàn Địa Phương Quân tỉnh xuống làng Mé Láng, trời mờ mờ sáu giờ sáng cho đến mười giờ trưa hai bên dằng co với nhau làng Mé Láng thành tro bụi, dân làng, nghiã quân, địa phương quân, nhân dân tự vệ chết cũng nhiều trong đó có vợ và hai thằng con trai của tôi vì cháy không nhìn được xác. Vào khoảng mười giờ có một tiểu đoàn chính quy của bên ta Biệt động quân đổ xuống tiếp viện có máy bay săn giặc và đầm già đến yểm trợ cuộc hành quân đánh tụi nó tan tành banh xà rông. Lúc máy bay đến chúng tôi rút lui từ trong làng về hướng quân bạn ngoài ruộng lúa. Trời thần đất mẹ ơi, tụi nó đeo dính khắng theo, bị phi cơ thả một trái bom đầu tiên nổ ra vùng ánh sáng xanh chụp rớt xuống đụng đâu cháy đó, nước, cây cỏ, đất sình gì cũng cháy hết trơn hết trọi hà. Quỷ thần thiên địa ơi, tui là người chạy đầu, xa gốc trái bom nổ chụp ở ngọn trúng sau lưng tui năm mười ánh sáng thôi mà thấy nóng. Tui chui xuống nước còn nóng hơn nữa, đứng dậy cởi áo bỏ ra nhìn phía sau đám việt cộng bị cháy lên khói, chết quá xá cỡ thợ mộc... Tui cố gắng chạy trối chết về phía quân tiếp viện và bất tỉnh luôn... cho đến khi mở mắt ra thì thấy đang nằm điều trị ở bênh viện tỉnh Trà Vinh. Tui nằm úp mặt xuống, ở trần truồng nhòng nhọng mình mẩy tui được thoa một chất nhớt nhớt và đắp nước đá có rất nhiều mục đen chấm nhỏ nhỏ bằng đầu ngón tay út sau lưng, giây nhợ tùm lum tùm la... nhưng vẫn còn thấy nóng. Các ông y tá khi thấy tôi mở mắt mừng rỡ la lên: Ông Tư tỉnh rồi. Sau đó có hai vị bác sĩ một Mỹ, một Việt đến thăm có hỏi tôi còn nóng nhiều ít, tôi trả lời ít. Ông bác sĩ Mỹ nói, bác sĩ Việt dịch là tôi đã sống lại rồi, nhưng còn phải tinh dưỡng lâu lâu. Sau hai tháng ở bịnh viện tỉnh các mụt chấm đen nhỏ đã kéo da non tôi được xuất viện cho về nhà. Trời đất quỷ thần thiên địa ơi, ông Tư Râu nói trong tiếng nấc, vợ bị chết cháy không nhìn được xác và hai đứa con trai đều hy sinh trong trận đánh ở Mé Láng. Nhà cửa cháy rụi, bây giờ chỉ còn tấm thân tàn ma dại nầy trên cõi đời ô trọc thôi. Tui không thể trở về sống ở Mé Láng được vì lúc nầy tụi nó về đông lắm. (Tính ra ông Tư Râu mới có bốn mươi bốn tuổi mà thấy già như ông già sáu bảy mươi tuổi vậy.)

Từ đó tui rời bỏ xứ sở ra đi lên Sài Gòn để kiếm thằng em đi lính nhảy dù không ngờ nó đã chết trong trận Bào Sung. Không kiếm được việc làm vì các ông chủ thấy những vết thương tưởng đâu tôi bị bịnh cùi lở. Tui sống lây lất đầu đường xó chợ tha phương cầu thực, tối ngủ dưới các gầm cầu qua những đêm mưa gió bão bùng. Các vết thương lâu lâu nó nóng lên chảy nước vàng lở ra càng ngày càng lớn thêm có những đêm trời mưa lạnh nó nhức tận xương tủy chỉ còn có nước ngồi đâu đó dưới hàng hiên chợ Bến Thành chịu trận cho qua đêm.

Đôi mắt ông Tư Râu mờ lệ nhìn ra cửa sổ như hồi tưởng lại những nỗi kinh hoàng trông đêm việt cộng tấn công tàn sát dân làng Mé Láng năm xưa. Khi ông Tư Râu dứt lời, tôi bảo:

- Trễ lắm trong tuần nầy tôi cố gắng tìm chỗ để chữa những vết thương cho ông Tư.

Tôi xách hộ cái balô của ông Tư Râu đưa ông xuống cầu thang, trời đã hết mưa, để ông ra chỗ cột đèn tiếp tục cuộc đời hành khất của ông. Ông nói cám ơn tôi với khuôn mặt vui tươi đầy hy vọng. Tôi trở lại văn phòng ngồi trầm ngâm lòng tôi se thắt lại, đau khổ cho dân tộc Việt sao quá nhiều thảm cảnh thương đau. Dân chúng giữa hai lằn đạn Quốc gia và Cộng sản quá tàn nhẩn và ê chề trong cảnh chiến tranh vì miền Bắc vô thần đem trận giặc vào Nam gây không biết bao nhiêu cảnh điêu tàn tang tóc cho dân tộc Việt.

Mé Láng một làng nhỏ của quận Ba Động tỉnh